

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/24/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3218200063
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mand'ák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3218200063.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte, zloženom z predsedu JUDr. Ing. Miroslava Mand'áka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej, vo veci vo veci starostlivosti súdu o maloletú O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Partizánske, pracovisko Bánovce nad Bebravou, dieťa rodičov: matky, Bc. X. F., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom X., O. XXX a otca, V. J., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom B. XXX, o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č.k. 3P/4/2018-46 zo dňa 22. marca 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. O. z doterajších 95,- eur na sumu 120,- eur, ktoré výživné uložil otcovi platiť k rukám matky vždy do 17-teho dňa v tom ktorom mesiaci vopred s účinnosťou od 16.01.2018. Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 16.01.2018 do 31.03.2018 vo výške 62,90 eur otcovi uložil splatiť spolu s prvým bežným výživným po právoplatnosti tohto rozhodnutia. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, č.k. 4P/60/2015-159 zo dňa 12.10.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, č.k. 6CoP/91/2015-186, zo dňa 26.01.2016 právoplatný dňa 05.02.2016 v časti vyživovacej povinnosti k mal. O.. V prevyšujúcej časti zostáva predchádzajúce rozhodnutie nezmenené. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že matka dieťaťa sa domáhala, aby súd otcovi mal. dieťaťa zvýšil vyživovaciu povinnosť na 180,- eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu na súd s odôvodnením, že od poslednej úpravy výživného sa zmenili pomery na strane maloletej, ktorá od septembra navštevuje strednú školu. Od decembra 2017 je matka dlhodobo práceneschopná. Predchádzajúca úprava vyživovacej povinnosti otca k mal. O. j vyplýva z rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4P/60/2015-159 zo dňa 12. 10. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/91/2015-186 zo dňa 26. 01. 2016, právoplatného dňa 05. 02. 2016, kedy naposledy bola zvýšená na 95,- eur mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2015. Mal. O. mala v čase posledného rozhodovania o výživnom 13 rokov a navštevovala 8. ročník ZŠ. V čase posledného rozhodovania o výživnom bolo na strane otca zistené, že otec bol odkázaný na finančnú pomoc príbuzných. V roku 2013 dosahoval príjem 430 € mesačne a jeho manželka bola poberateľkou rodičovského príspevku. Matka mal. dieťaťa bola od 01.05.2015 poverená zastupovaním riaditeľa MŠ v Prusoch s funkčným platom 657,50 eur mesačne a popri práci riaditeľky vykonávala sprostredkovateľskú činnosť, kde jej po odrátaní nevyhnutných nákladov, ostal príjem vo výške 50,- eur mesačne. Na

základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že návrh matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti je podaný čiastočne dôvodne. V súčasnosti má mal. O. 16 rokov, je žiačkou 1. ročníka SOŠ Jilemnického v Trenčíne. Matke vznikajú výdavky na mal. O. najmä v súvislosti s cestovaním - 40,- eur mesačne, stravné - 25,- eur mesačne, sporenie na stužkovú 10,- eur, ZRPŠ - 20,- eur mesačne, sporenie - stavebné a úrazové - 8,30 eur + 9,18 eur, mobil - 10,- eur, vreckové - 35,- eur, doučovanie v anglickom jazyku - 40,- eur mesačne. Na strane matky mal. dieťaťa bolo zistené, že od 12/2017 je matka dlhodobo práceneschopná z dôvodu tehotenstva. Otec mal. dieťaťa je zamestnaný, pracuje v spol. RMK spol. s.r.o. v Bánovciach nad Bebravou, kde pracuje ako vodič s priemerným čistým mesačným príjmom 570,- eur mesačne a k tomu si mu vyplácané diéty za služobné cesty cca vo výške 100,- eur. Jeho manželka je zamestnaná v spol. Gabor spol. s.r.o. v Bánovciach nad Bebravou s príjmom cca 430,- eur mesačne. Matka mal. dieťaťa má výdavky nielen v súvislosti so zabezpečením starostlivosti o mal. O., ale má i ďalšie výdavky na domácnosť - prenájom - 244,- eur mesačne, elektrina - 25,- eur, plyn - 12,- eur, komunálny odpad - 54,- eur a magio TV a internet - 29,90 eur. Z uvedeného dôvodu nepochybne vzrástli náklady na uspokojovanie potrieb mal. dieťaťa v súvislosti s výučbou na strednej škole mimo bydliska maloletej, ale aj záujmových a kultúrnych potrieb, ktoré sú pre dieťa v jej veku prirodzené. Súd z vykonaného dokazovania z výsluchov rodičov, svedkyne W. J. pred súdom, ako aj z listinných dôkazov ustálil, že príjmy otca mal. dieťaťa nie sú dôveryhodné. Je potrebné uviesť, že otec mal. dieťaťa poberá okrem čistej mzdy aj diéty od súčasného zamestnávateľa v zahraničí, čo má podstatný vplyv na zvyšovanie životnej úrovne otca dieťaťa. Súd konštatuje, že hoci sa diéty do príjmu otca mal. dieťaťa nezapočítavajú, avšak pri určení výšky výživného sa zohľadňujú nakoľko mal. dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Súd ďalej do úvahy vzal pri určení výšky výživného i tú skutočnosť, že výdavky, ktoré majú rodičia na svoje vlastné zabezpečenie (splácanie úveru, výdavky na bývanie a pod.) sú vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti a k zmene pomerov iba vedľajšie a vyplývajú z toho, že obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojho dieťaťa podľa svojich možností a schopností v takom rozsahu, aby pokryli potreby a záujmy oprávneného mal. dieťaťa s prihliadnutím na jeho vek a opodstatnené a odôvodnené potreby, (sú to nielen pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa napr. na liečebné náklady alebo s rekreačný pobyt - napr. na výlety, exkurzie, tábory, resp. úhrada nákladov spojených so záľubami maloletej). Preto vzhľadom na takto zistené skutočnosti, súd dospel k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca mal. dieťaťa, aby platil zvýšené výživné na mal. O. J. z doterajších 95,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne s účinnosťou od 16.01.2018, teda od podania návrhu na súd. Súčasne súd určil otcovi mal. dieťaťa zameškané výživné za obdobie od 16.01.2018 do 31.03.2018 vo výške 62,90 eur, (t.j. 02/2018, 03/2018 - 2 mesiace x rozdiel na výživnom 25,- eur + 16/30 x 25,- eur = 50,- eur + 12,90 eur = 62,90 eur), ktoré je otec povinný uhradiť spolu s prvý bežným výživným po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 26, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1,3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

4. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie matka dieťaťa, v ktorom žiadala, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že jej návrhu na zvýšenie výživného vyhovie v celom rozsahu. Uviedla, že toho času je práceneschopná, bude až do pôrodu. Po pôrode bude poberať materskú, neskôr rodičovský príspevok, teda jej príjem sa značne znížil. Naopak, na strane odporcu došlo k zvýšeniu príjmov, jeho manželka sa zamestnala a otcovi sa príjem tiež zvýšil. Výdavky na maloleté dieťa dôkladne rozpísala a preukázala, priznaná suma výživného je nepostačujúca a v možnostiach otca je hradiť vyššie výživné. Otec sa s O. nestretáva, nad rámec určenej vyživovacej povinnosti neprispieva.

5. Otec dieťaťa sa k odvolaniu matky písomne vyjadril tak, že určené výživné je dostatočné, pretože ak takouto sumou prispeje aj matka, dcéra má polovicu minimálnej mzdy. S dcérou aj s jej staršou sestrou sa chcel stretávať, ale oni to odmietajú. To, že je matka na rizikovom tehotenstve, nemôže byť dôvod, aby prispieval vyššou sumou na dcéru. Poukázal na to, že so súčasnou manželkou má dve ďalšie maloleté deti. Jeho príjem sa nezmenil, nemá žiadne prémie ani odmeny a čistý mesačný príjem je 575,- eur. Poukázal na svoje pravidelné mesačné výdavky. Matka má vysoký mesačný čistý príjem, má známosť, s druhom žije 2 roky.

6. Matka sa k vyjadreniu otca písomne vyjadrila tak, že je účelové. Otec nevyvíjal aktivitu, aby sa kontaktoval s deťmi, odcudzili sa. Pri určení vyživovacej povinnosti otca bolo vždy zohľadnené, že má priateľku, neskôr manželku, ktorá je tehotná, pribudli mu vyživovacie povinnosti. Toho času sa ocitla v

pozícií, že je na materskej dovolenke a jej príjem sa znížil. Príjem rodiny otca sa pritom zvýšil. Poukázala na nejednoznačné vyjadrenia otca ohľadne výšky jeho príjmov a pracovných ciest do zahraničia. V minulosti pracovala ako finančná poradkyňa, toho času túto činnosť vykonávať nemôže.

7. Otec sa ďalej písomne vyjadril tak, že nie je pravdou, že by sa s deťmi nechcel stretávať a popísal situáciu po rozvoде manželstva. Jeho manželka síce nastúpila do zamestnania, ale príjem sa im nezvýšil tak, aby bol schopný splácať výživné spolu 295,- eur. Poukázal na to, že matke dieťaťa sa zvýšil životný štandard bývania, keď sa z dvojizbového bytu presťahovala do trojizbového. Odvolanie matky považoval za bezdôvodné.

8. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu matky písomne vyjadril tak, že žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a návrhu matky vyhovel.

9. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 2 ods. 1,2, § 65 a 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) nebolo potrebné na prejednanie odvolania matky nariaďovať pojednávanie.

10. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1,2 CSP.

11. V danom prípade sa matka svojim návrhom domáhala zvýšenia výživného na mal. O., pričom o vyživovacej povinnosti otca bola naposledy právoplatne rozhodnuté Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 4P/60/2015-159 zo dňa 12. 10. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/91/2015-186 zo dňa 26. 01. 2016. Na základe návrhu matky bolo teda úlohou súdu prvej inštancie posúdiť, či od tohto posledného rozhodnutia o úprave vyživovacej povinnosti otca k maloletej došlo v zmysle § 78 ods. 1, 3 zákona o rodine k podstatnej zmene pomerov, ktorá zmena by odôvodňovala aj zmenu rozhodnutia o výživnom zo strany otca.

12. Na základe preskúmania správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne právne posúdil. Súd prvej inštancie sa podrobne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentami účastníkov, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Súd prvej inštancie sa podrobne zaoberal príjmami a výdavkami matky dieťaťa, nákladmi na výživu dieťaťa a príjmami a výdavkami otca dieťaťa, vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania a na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že odôvodneným potrebám maloletej, príjmovým schopnostiam matky na jednej strane, ale aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca na druhej strane, zodpovedá zvýšená vyživovacia povinnosť otca na 120,- eur s účinnosťou od 16.01.2018. Správne určil i nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 16.01.2018 do 31.03.2018. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožňuje s týmito skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci a podľa § 387 ods. 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

13. Vyhodnotiac všetky tieto okolnosti, nemožno záveru súdu prvej inštancie o tom, že otec je vzhľadom k zákonom stanoveným rozhodujúcim kritériám spôsobilým plniť si vyživovaciu povinnosť k mal. O. v určenej výške, z hľadiska jeho správnosti nič vytknúť. Matka pritom v odvolaní neuviedla žiadne skutkové či právne okolnosti, s ktorými by sa nevysporiadal súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku a ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

14. Na základe vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1,2 CSP v tejto časti potvrdil.

15. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 52 v spojení s § 2 ods. 1 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).